

ကောင်းသန့် စီ စဉ် သတ္တိ

ကောင်းသန့်/မြဝတ်ရည်

လူတိုင်းသိတယ်... နင့်အခြားပုံပြင်များ

THE RICH BOY AND THE POOR BOY

There were two boys named John and Tom. They sometimes played together in the big field of their village.

John's father was a rich man. He had only one child, but he lived in a big house with many servants.

Tom's father was a poor workman with a large family. Their home was a small house, and they did all the work themselves.

The two boys were not happy. John was not happy because he had no brothers and sisters. Tom was unhappy because he had to help his mother and do girls' work.

One day the boys' fathers came together and talked about their sons. They agreed to let the boys change places. So Tom went to live in the rich man's house, and John came to stay in the poor man's house.

Were the boys happy now? Of course not. Tom did not like to live by himself and be his teacher's only pupil. He wanted to be back in his own home with his brothers and sisters.

In the end the boys were glad to change places again and live in their own homes.

ကိုယ့်ဘဝနဲ့ ကိုယ်

(ချမ်းသာသောလူငယ်လေးနှင့် ဆင်းရဲသောလူငယ်လေး)

ဝှန်နဲ့တွန်လို့ခေါ်တဲ့ လူငယ်လေးနှစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ သူတို့ဟာ တစ်ခါတစ်ရံမှာ သူတို့ရွာက မြေကွက်လပ်ကျယ်ကြီးမှာ အတူတကွ ကစားတတ်ကြပါတယ်။

ဝှန်ရဲ့အဖေက လူချမ်းသာတစ်ဦးပါ။ သူ့မှာ သားတစ်ယောက်တည်းရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ အိမ်အကြီးကြီးမှာ အိမ်ဝန်ထမ်းများစွာနဲ့ နေပါတယ်။

တွန်အဖေကတော့ ဆင်းရဲတဲ့ အလုပ်သမားတစ်ယောက်ပါပဲ။ မိသားစုကတော့ ကြီးတယ်။ သူတို့အိမ်လေးက သေးသေးလေး။ သူတို့အားလုံးဟာ အလုပ်တွေ လုပ်ကြရတယ်။

လူငယ်လေးနှစ်ယောက်ဟာ မပျော်ကြပါဘူး။ ဝှန်ကတော့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေမရှိလို့ မပျော်ပါဘူး။ တွန်ကလည်း မပျော်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူ့အမေကိုကူညီပြီး မိန်းကလေးအလုပ်တွေ လုပ်နေရလို့ပါပဲ။

တစ်နေ့မှာတော့ ဒီကလေးတွေရဲ့ အဖေတွေဟာ အတူတွေ့ကြပြီး သူတို့ရဲ့ သားတွေ အကြောင်း ပြောကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ ကလေးတွေကို နေရာလဲပြီး ထားကြည့်ကြဖို့ သဘောတူခဲ့ ကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့် တွန်က ချမ်းသာတဲ့ လူရဲ့အိမ်မှာ သွားနေရတယ်။ ဝှန်ကတော့ ဆင်းရဲသားအိမ်မှာ သွားနေရတယ်။

အခုတော့ ဒီလူငယ်လေးတွေဟာ ပျော်ရွှင်နေကြည့်ပြီလား။ အမှန်တကယ်တော့ မပျော်ကြ ပါဘူး။ တွန်က သူ့ဘာသာ

တစ်ယောက်တည်းနေရပြီး သူ့ဆရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော တပည့်ဖြစ်ရတာကို
မကြိုက်ပါဘူး။ သူ့အိမ်ကို သူပြန်၊ သူ့ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေနဲ့ပဲ ပြန်နေချင်ပါတယ်။

ဂျန်လည်း မပျော်ပါဘူး။ သူလုပ်ရတဲ့ အလုပ်တွေနဲ့ တွန်ရဲ့
ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေကို မနှစ်သက်ပါဘူး။

နောက်ဆုံးမှာတော့ လူငယ်လေးတွေဟာ သူတို့နေရာသူတို့ ပြန်လဲပြီး
သူတို့အိမ်သူတို့ ပြန်နေရတာ ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေရပါတော့တယ်။

ဒီပုံပြင်လေးကို ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့ လူတွေဟာ ကိုယ့်ဘဝနဲ့ကိုယ်ပဲ
ပျော်ရွှင်ကြမယ်ထင်ပါ တယ်။ တကယ်နေရတော့ မပျော်နိုင်ကြပါဘူး။ ကိုယ့်ဘဝ
ပတ်ဝန်းကျင်မှာသာ ပျော်ရွှင်အောင်နေ တတ်ဖို့ ကြိုးစားသင့်ပါတယ်။ သူများဘဝကို
အားကျပြီး ကိုယ့်ဘဝကိုယ် စိတ်ပျက်ညည်းညူနေတာ မျိုး မဖြစ်သင့်ပါဘူး။
ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လူဆိုတာ သူရဲ့ အလိုဆန္ဒပြည့်တယ်လို့ ဘယ်တော့မှ မထင်ဘဲ
ကိုယ့်ဘဝကိုယ် အမြဲမကျေနပ်ဖြစ်နေတဲ့ သတ္တဝါမျိုး ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။
ဒီပုံပြင်လေးဖတ်ပြီးရင် တော့ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ကျေနပ်ပျော်ရွှင်အောင်
နေတတ်ကြစေချင်ပါတယ်။

*

THE MAN WHO HAD TWO WIVES

There was once a man who had two wives. One of them old and the other was young.

The man himself was not young. His hair was black, but he had a few white hairs too.

The wife who was young wanted her husband to look young. So when she found a hair which was white, she pulled it out.

The wife who was old did not want her husband to look young. So she began to pull out all the hairs which were black.

In the end the poor man had no hairs that were white or black, for in time he had no hair at all.

မယားနှစ်ယောက်နှင့်လူ

တစ်ခါတုန်းက မယားနှစ်ယောက်ယူထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်က အသက်ကြီးပြီး တစ်ယောက်က အသက်ငယ်တယ်။

ထိုလူကိုယ်တိုင်ကတော့ မငယ်ပါဘူး။ သူ့ဆံပင်က နက်တုန်းပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဆံပင်ဖြူလေး တွေလည်း နည်းနည်းတော့ရှိပြီပေါ့။

ငယ်ရွယ်တဲ့ မိန်းမကတော့ သူ့ယောက်ျားကို နုပျိုစေချင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် (သူ့ယောက်ျားခေါင်းပေါ်မှာ) ဆံပင်ဖြူတစ်ချောင်း တွေတာနဲ့ နှုတ်ပစ်တော့တာပါပဲ။

အသက်ကြီးကြီး မိန်းမကတော့ သူ့ယောက်ျားကို နုပျိုနေတာ
မကြိုက်ပါဘူး။ ဒါ့ကြောင့် (သူ့ယောက်ျားခေါင်းပေါ်မှာ) ဆံပင်ဖြူတစ်ချောင်း
တွေ့တာနဲ့ နှုတ်ပစ်တော့တာပါပဲ။

အသက်ကြီးကြီး မိန်းမကတော့ သူ့ယောက်ျားကို နုပျိုနေတာ
မကြိုက်ပါဘူး။ ဒါ့ကြောင့် (သူ့ယောက်ျားရဲ့) ဆံပင်အနက်တွေမှန်သမျှ
ဆွဲနှုတ်ပစ်လိုက်ပါတော့တယ်။

အဆုံးမှာတော့ သနားစရာပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဆံပင်အဖြူရော အနက်ပါ
လုံးဝမကျန်တော့ပါဘူး။ အဲဒီအချိန်က စပြီး (သူ့ခေါင်းမှာ) ဆံပင်
လုံးဝမရှိတော့ပါဘူး။

ဒီပုံပြင်လေးဟာ ရယ်မောသင်ခန်းစာရစေတဲ့ ပုံပြင်လေးပါပဲ။
ရှေးစကားပုံတစ်ခု ရှိပါတယ်။ မယားနှစ်ယောက်ကြား ဗျာများတယ်ဆိုတဲ့
စကားပုံပဲ။ ချစ်ခင်သူနှစ်ယောက်ရှိခဲ့ရင် အဲဒီ ချစ်ခင်သူ နှစ်ယောက်ကြားမှာ
ဗျာများတတ်တဲ့သဘောကို ဒီပုံပြင်လေးက ညွှန်းတာဖြစ်ပါတယ်။ လူတိုင်းလိုလို မှာ
ချစ်ခင်သူနှစ်ယောက် ရှိတတ်ပါတယ်။ ဥပမာ - ချစ်သူနဲ့မိဘကြား၊ ညီအစ်ကို
မောင်နှမ နှစ်ယောက်ကြား၊ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်ကြား စသည်တို့မှာ
ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ဗျာများတတ်ပါ တယ်။ ဘယ်သူ့ဘက်ကို လိုက်ရမှန်းမသိဘဲ
စိတ်ဆင်းရဲစရာ ကြုံတဲ့အခါ ဒီပုံပြင်လေးကို အမှတ်ရ လိုက်ပါနော်။

*

MINE OR YOURS

Two men were walking along a road. They saw an axe. One of them took the axe and said: "This is mine. I saw it first."

"Don't say mine," said the other; "say ours. We found it together, so it is not only yours."

"yes, it is only mine," said the first man; and he took the axe with him. They walked on.

Suddenly they heard a shout, and some men ran up to them. "That is not yours," said one of them, as he pointed to the axe. "You took it, and now you must come with us."

"I know it is not our axe," cried the man with the axe, "but we did not take it from anyone; we found it on the road."

"Why do you say we found it?" asked his friend. "You said before that it was your axe and not mine, and now you say that we found it. I had nothing to do with the axe before, and I shall have nothing to do with it now."

မင်းတာလား ငါ့တာလား

လူနှစ်ယောက်ဟာ လမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ကြပါတယ်။

သူတို့ဟာ ပုဆိန်တစ် လက်ကို မြင်ပါတယ်။ တစ်ယောက်က ပုဆိန်ကိုကောက်ယူပြီး “ဒီဟာ ငါ့ဟာ၊ ငါ ပထမဆုံးမြင် တာလို့” ပြောပါတယ်။

“ငါ့ဟာလို့ မပြောနဲ့လေ၊ ငါတို့ဟာလို့ ပြောပါ။ ငါတို့အတူ တွေ့ကြတာပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ဒီ (ပုဆိန်)ဟာ မင်းဟာမဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါ ငါ့ဟာပဲ။” ပထမလူကပြောပြီး ပုဆိန်ကို ယူထားပါတယ်။ သူတို့ဆက်လျှောက်ကြပါတယ်။

အော်သံတစ်ခုကို ရုတ်တရက် သူတို့ကြားလိုက်ကြတယ်။ ပြီးတော့ လူတွေ သူတို့ဆီပြေး လာကြတယ်။ “အဲဒီ(ပုဆိန်)ဟာ မင်းတို့ဟာ မဟုတ်ဘူး” သူတို့ထဲက တစ်ယောက်က ပုဆိန်ကို လည်ညှိုးထိုးပြီး ပြောပါတယ်။

“ဒီပုဆိန်ကိုယူပြီး မင်း - ငါတို့နဲ့ အခုလိုက်ခဲ့ရမယ်။”

“ဒီပုဆိန်ဟာ ကျုပ်တို့ဟာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါကို တစ်ယောက်ယောက်ဆီက ကျုပ်တို့ ယူခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ လမ်းပေါ်မှာ တွေ့ခဲ့ကြတာ” လို့ ပုဆိန် ကိုင်ထားတဲ့ လူက အော်ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ကျုပ်တို့ တွေ့တာလို့ မင်းဘာလို့ပြောတာလဲ” သူ့သူငယ်ချင်းကို မေးလိုက်တယ်။ စောစောတုန်းကတော့ မင်းပြောတယ်လေ။ ဒီဟာ မင်းပုဆိန်။ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူးဆို။ အခုတော့ ကျုပ်တို့တွေကတာပါလို့ မင်းပြောနေတယ်။ အရင်တုန်းကလည်း ဒီပုဆိန်နဲ့ ငါ့မှာ ပတ်သက်စရာ (ဘာမှလုပ်စရာ) မရှိဘူး။ အခုလည်း ဒါနဲ့ ပတ်သက်စရာ (လုပ်စရာ) ဘာမှမရှိပါဘူးလို့ (ပြောလိုက် ပါတော့တယ်)။

ဒီဇာတ်လမ်းလေးမှာ အင်္ဂလိပ်စာနဲ့ပတ်သက်ပြီး yours နဲ့ mine အသုံးအနှုန်းကို ခွဲခွဲခြားခြား သုံးတတ်အောင် သုံးပြသွားပါတယ်။ ပြီးတော့ အတွေးပါတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပစ္စည်းကောက်ရတုန်းကတော့

ငါ့ဟာ ငါ့ပစ္စည်း၊ ပစ္စည်းရှင်တွေနဲ့တွေ့တော့ ကျုပ်တို့ တွေတာ ဖြစ်သွားတယ်။
သူငယ်ချင်းအချင်းအချင်း ပစ္စည်းဥစ္စာအတွက် ပြောဆိုရက်၊ လုပ်ရက်တာမျိုး
သင်ခန်းစာ ပေးသွားပါတယ်။ ဒီဇာတ်လမ်းလေးဖတ်ပြီးရင်တော့
မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း အချင်းချင်း ပစ္စည်းဥစ္စာအတွက်
စိတ်ကယောက်ကယက်မဖြစ်ဖို့ သတိပေးချင်တယ်။ ပြီးတော့ မိတ်ဆွေသူငယ်
ချင်းဆိုတာ ဘဝမှာဆုံတွေ့ဖို့ အခွင့်အလမ်း အင်မတန်နည်းပါတယ်။ တွေ့ဆုံခွင့်ရတဲ့
အခိုက်လေး မှာ ချစ်ချစ်ခင်ခင် ကြင်ကြင်နာနာရှိကြဖို့
တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ချင်တဲ့အတွက် ဒီဇာတ်လမ်းလေးကို ဘာ သာပြန်ဆိုလိုက်ရခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်။

*

JOSEPH THE DREAMER

The Holy Book tells us many stories about past times. One of the stories which it tells is about the family of a man called jacob, who had four wives and twelve son.

The son whom jacob loved best was joseph, who was the second youngest. Jacob loved him best because he was the first son of the wife whom he loved most. The other brothers did not like joseph, because he used to tell stories about them to their father. They began even to hate him when their father gave him a coat of many colours as a present.

One night joseph had a dream which he told to his brothers next day. He said, "I dreamt last night that we were all in the field together. We were cutting corn. Then each of us tied his corn. When we finished, my corn stood up straight, but your corn bent down to mine."

"What does this dream which you tell us mean?" they asked. "Does it mean that we shall bend down to you as to a king?" The answer which joseph gave them made them very angry, and they hated him even more than before.

Joseph had another dream. This time his father was among the people to whom he told his dream. "I dreamed," he said, "that the sun, the moon and the stars were bending down to me."

This time even jacob, who loved joseph, was angry. The brothers, who did not love joseph at all, only hated him more than before. From that time they began to call him “Joseph the Dreamer.”

အိပ်မက် မက်တတ်တဲ့ ဂျိုးဇက်

သမ္မာကျမ်းစာဟာ အတိတ်ကဖြစ်ရပ်များစွာကို ကျွန်တော်တို့အား ပြောပြတတ်ပါတယ်။ သမ္မာကျမ်းစာက ပြောတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးတစ်ပုဒ်ကတော့ ဂျက်ကော့လို့ခေါ်တဲ့ မိသားစုတစ်စု အကြောင်းလေးပါပဲ။ သူ့မှာ မယား ၄ ယောက်နဲ့ သား ၁၂ ယောက်ရှိပါတယ်။

ဂျက်ကော့ အချစ်ဆုံးသားကတော့ ဒုတိယအငယ်ဆုံး (အငယ်ဆုံးရဲ့အထက်က)ဖြစ်တဲ့ ဂျိုးဇက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဂျက်ကော့ သူ့ကိုအချစ်ဆုံးဖြစ်ရတာ ကတော့ သူဟာ ဂျက်ကော့အချစ်ဆုံး မိန်းမရဲ့သားကြီး ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။တခြား ညီအစ်ကိုတွေက ဂျိုးဇက်ကို သိပ်မကြိုက်ပါဘူး။ ဘာပြုလို့ လဲဆိုတော့ သူတို့အကြောင်းတွေကို သူတို့အဖေကို သွားပြောပြလို့ပါပဲ။ သူတို့အဖေက ဂျိုးဇက်ကို လက်ဆောင်အဖြစ် ကာလာရောင်စုံ ကုတ်အကျ...တစ်ထည် ပေးတာတောင်မှ သူတို့က မနှစ်မြို့ကြ ပါဘူး။

တစ်ညမှာတော့ ဂျိုးဇက်ဟာ အိပ်မက်တစ်ခု မက်တယ်။ နောက်နေ့မှာ သူ့ညီအစ်ကိုတွေ ကို ပြောပြတယ်။ သူက ပြောတယ်။ “ဂျိုးခင်းကြီးတစ်ခုထဲမှာ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ အတူရှိနေ တယ်လို့ မနေ့ညက ကျွန်တော် အိပ်မက်မက်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဂျုံပင်တွေကို ရိတ်သိမ်းနေကြ တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်စီဟာ (ဂျုံပင်တွေကို) စည်းနေကြတယ်။ (ကျွန်တော်တို့)

စည်းနှောင်ပြီးကြတဲ့အခါ ကျွန်တော့်ဂျုံစည်းဟာ မတ်မတ်ထောင်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဂျုံစည်းတွေကတော့ ကျွန်တော့် (ဂျုံစည်း)ကို ဦးညွှတ်နေကြလေရဲ့။”

“မင်း ငါတို့ကိုပြောပြတဲ့ အိပ်မက်ရဲ့အဓိပ္ပာယ်က ဘာလဲ” သူတို့က မေးကြတယ်။ “ငါတို့က မင်းကို ဘုရင်တစ်ပါးလို ဦးညွှတ်ရမယ်လို့ ဆိုလိုတာလား။” ဂျိုးဇက်က သူတို့ကိုပေးလိုက်တဲ့ အဖြေဟာ သူတို့ကို အရမ်းစိတ်ဆိုးသွားစေပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကို အရင်ကထက်ပိုပြီး မုန်းတီး သွားကြပါတယ်။

ဂျိုးဇက်က နောက်အိပ်မက်တစ်ခု မက်ပြန်တယ်။ ဒီအကြိမ်မှာတော့ သူ့အိပ်မက်ကို ပြော ပြနေတဲ့ လူတွေကြားထဲမှာ သူ့အဖေလည်းရှိနေတယ်။ သူက ပြောတယ်။ နေတွေ လတွေ ကြယ်တာရာတွေက ကျွန်တော့်ကို ဦးညွှတ်နေကြတယ်လို့ ကျွန်တော်အိပ်မက် မက်တယ်။

ဒီအကြိမ်မှာတော့ ဂျိုးဇက်ကိုချစ်တဲ့ (သူ့အဖေ) ဂျက်ကော့တောင်မှ စိတ်ဆိုးသွားတယ်။ ဂျိုးဇက်ကို မချစ်ခင်ကြတဲ့ ညီအစ်ကိုတွေဟာ အရင်ကထက်ပိုပြီး သူ့ကို မုန်းတီးသွားကြတယ်။ ထိုအချိန်ကစပြီး သူတို့က ဂျိုးဇက်ကို (စိတ်ကူးနဲ့ရှားတတ်သူ) အိပ်မက် မက်တတ်သူဟု ခေါ်ကြပါ တော့တယ်။

ပုံပြင်လေးကတော့ ဒါပါပဲ။ ပုံပြင်လေးထဲက ဂျိုးဇက်ဟာ သူ့ကိုယ်သူ ဘုရင်လိုလို စိတ်ကူးပြီး ရူးနေပုံရတယ်။ ညီအစ်ကိုတွေရော အဖေကိုပါ အိပ်မက်ထဲမှာ နေ၊ လ၊ ကြယ်တာရာတွေကတောင် သူ့ကို ဦးညွှတ်နေကြတယ်လို့ ပြောချလိုက်တယ်။ ပြောသင့်တဲ့စကား ဟုတ်မဟုတ် မစဉ်းစား၊ မဆင်ခြင်ဘဲ ပြောမိတဲ့အတွက် သူ့ကိုချစ်တဲ့ အဖေရော ညီအစ်ကိုတွေကပါ ဝိုင်းပြီး စိတ်ဆိုးမုန်းတီး ခဲ့ကြတယ်။ မပြောသင့်တဲ့စကားမျိုးကို အဆင်ခြင်မဲ့စွာပြောမိရင် အဖေတောင် စိတ်ဆိုးတယ် ဆိုတာ သာဓကပါပဲ။ ဒါ့ကြောင့် စကားကို အဆင်ခြင်မဲ့စွာ မပြောဘဲ ရှေ့နောက်စဉ်းစားချင့်ချိန်ပြီး ပြောသင့်တယ်ဆိုတာ ဒီပုံပြင်လေးနဲ့ သက်သေပြလိုက်ပါတယ်။

